

Posudek bakalářské práce

Název práce: Dramatická výchova jako nástroj integrace osob s mentálním postižením
Autor práce: Lucie Breuerová, DiS.

Předložená bakalářská práce se tematicky zaměřuje na problematiku, která pro pedagogy volného času v souvislosti se současným integračním trendem přestává být hypotetickým učebnicovým příkladem a stává se realitou – organizování a realizace volnočasových aktivit pro osoby se zdravotním postižením, v tomto případě konkrétně pro osoby s postižením mentálním, bude patřit mezi činnosti, které budou pro pedagoga volného času v budoucnosti patrně běžné. Výběr tématu proto považuji za vhodný a dosažené výstupy by se mohly stát zajímavým inspirativním materiálem.

V úvodu hodnocení formální stránky práce je třeba předeslat, že se jedná o práci poměrně zdařilou. Obsahuje všechny nezbytné náležitosti a její zpracování je celkově čisté. Text je graficky přehledně rozčleněn do kapitol a podkapitol a není zatížen překlady a dalšími typografickými prohršky. Seznam použitých zdrojů obsahuje celkem 16 položek. To podle mého názoru neodpovídá charakteru bakalářské práce, a to i v případě, pokud budeme brát v potaz omezené množství dostupných publikací zaměřených na dramatickou výchovu a související obory. Postrádám zde některé zásadní knihy od autorů, jako jsou Vágnerová, Valenta nebo Müller, přibližující specifika osob s mentálním postižením a vhodné edukační přístupy. S jejich využitím by se možná autorka vyvarovala některých nedostatků, které budou zmíněny dále. Citace zdrojů bohužel v některých ohledech neodpovídá normě, a to jak nynější, tak dřívější. Práce je doplněna přílohami tvořenými fotodokumentací, které vhodně ilustrují text. Z hlediska jazykového zpracování je třeba vyzdvihnout gramatickou kvalitu, je zřejmé, že autorka tuto stránku práce nepodcenila. Stylistika má však poněkud kolísavou úroveň. Zřetelně se odlišují pasáže, které jsou významně inspirovány odbornou literaturou, od pasáží, které jsou zcela samostatným dílem autorky.

Z obsahového hlediska je v první řadě pozitivní jednoznačně vymezený cíl v úvodu. Od něj se odvíjí základní logická struktura práce. Na úrovni podkapitol je však možné o smysluplnosti řazení či obsahu některých pasáží pochybovat. Jedná se např. podkapitoly 1.2 (obsahově náleží do kapitoly 3.), 3.1.1 a 3.1.2 (měly by být řazeny opačně), 3.1.3 (mělo by být součástí podkapitoly 1.1.1), 3.3.1 (zařazení popisu společnosti Kula) atd. Velmi vágně zachází autorka s některými pojmy. Pomineme-li terminologické nuance (např. mentální retardace x mentální postižení), jedná se zejména o stěžejní pojmy dramatická výchova a dramaterapie. Zde lze vysledovat několik protiřečících si vyjádření.

Pokud jde o stěžejní část práce, tedy dramatický projekt, je třeba ocenit snahu o systematický přístup. Ten je však již od počátku částečně negován příliš vágně formulovanými cíli. Z toho pak pramení nejasné zaměření některých „lekci“ a zejména významně podceněná evaluace projektu, a to na všech úrovních.

Z celkového pohledu lze konstatovat, že se jedná o práci, která má svou hodnotu jak po stránce formální, tak obsahové. Cenným je zejména návrh dramatického projektu, který vychází z vlastní dobrovolné činnosti autorky a který, byť zatížen některými dílčími nedostatky, může být inspirací pro další skupiny či organizace.

Na základě výše uvedeného hodnocení **doporučuji předloženou bakalářskou práci k obhájení a navrhuji klasifikaci „velmi dobře“.**

V Českých Budějovicích dne 19. května 2012

Mgr. Zdeněk Toušek